

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

3. De annis Cyri Persarum Regis & Monarchæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

Ieremias & Zachariæ, & itidem Esdræ scriptura mendacio careat, & vera sit, <sup>Duplex
supputatio
An. 70.</sup>
as in lib. II. paralip. Hec ante annos mille ducentos Theodoretus. Vnde breuiter patet, duplum
io regnū apud SS. Patres annorum septuaginta computationem, alteram anno pri-
mos 127. nō Cyri; alteram secundo. Datij expletam. Nec obstar, quod nonnulli pa-
tentibus tempore anno 2. Darij finitum, captiuitatis, aut seruitutis annos vocent,
quis 10. Nequā Ieremias prædictum afferant. Non est enim nodus in verbis quæren-
tibus admissus, vbi sensus auctorum non cernitur intricatus. Reuera aliquod seruitutis
viamque in celum Iudeos postliminio reuersos adstringebat, quo minus ante Darij
neur. Nō principatum iteratam Templi fabricam erigerent. Neque hi anni qui usque ad
pote 127. Deinde tendebant, si propriè loquamur, erant illi, quibus Ieremias varias gen-
as Nabonadius Imperatori Babylonio seruiturus prædixerat: sunt tamen hæc duas annorum
alioquin sequaginta inter se ita connexæ, ut anni 52. sint utrique communes, & prior al-
i computationem 18. annis præcedat, altera totidem tardius absoluatur, & appareat veri-
Darij annus 111. quod idem Ieremias Vates cap. 30. v. 18. cecinerat: Ecce ego conuertam
eis ad me, & tabernacula eorum Iacob, & teckis eius miserebor, & adificabitur ciuitas in ex-
ante enī alioquin. & Templum iuxta ordinem suum fundabitur. In dictis auctorum, quæ inter
flari debet, quod antiquitus pugnare videntur, non est admittenda sensus antilogia, quan-
tu[m] est. Non per tolerabilem aliquam interpretationem veritati locus aperitur, aut ali-
lo, & an-
de constat, quænam de rebus ipsis eorum sit sententia. Vide infra quest. 8.
cum pto.

Q VÆ S T I O III.

De annis Cyri Persarum Regis & Chal-
daorum Monarchæ.

Hanc questionem præmitto ijs, quæ de annis 70. captiuitatis Babylo- ^{Cyrus Ptole-}
nicae disputanda sunt, quippe quam Cyrus relaxauit, ac proinde ut pri- ^{sa regnac}
cipium & finis istorum annorum certius explorati possit, quædam de annis il- ^{anno 1.}
lino præmittenda sunt, quæ saceræ Chronologia hoc loco obscurissimæ facem ^{Olymp. 55.}
aliquam preferre posse videantur. Hoc autem certum in primis ac indubitatū
habetur, Cyrus apud Persas regnare cœpisse anno 1. Olymp. 55. ut tradit Euse-
bius in Chronicō & lib. 10. de Præpar. Euang. cap. ultimo, vbi hoc antiquissimi-
mum iuxta ac luculentissimum profert Africani testimonium. Post septuaginta
et capiuitatis annos Cyrus Persis regnare cœpit, quo anno celebrata est Olympias quin-
quagesima quinta, ut in Bibliothecis Diodori, Thalls atque Caſtoris historijs,
non Polybij & Ph'legontis, scriptum repertus: sed & apud alios auctores, qui
Olympiadis descripserunt. De tempore enim inter omnes conuenit. Cyrus itaque
anno regni primo, qui & Olympiadis quinquagesima quinta primus fuit &c.
ff. 2. Ita

lippi

nologia
Stamenti

IV

Ita fideliter Græcum Petavius reddit lib. 10. cap. 14. monetq; ad scriba
Chronologorum omniam veterum perinde ac recentiorum confer-
matum ac stabilitum esse, atq; Epocham Cyri priorem, quod ad Olympi-
spectat, cum nullus ex antiquis sit, qui primordia Cyri regis auctoritate
ad Olympiadem 55. & quidem ineuntem. Consentirent antiquis recentioribus
Gordonus ad an. m. 3445. Torniellus an. 3494. vbi laudat Pererium
in Daniele, q. 2. id pluribus argumentis, ex Clemente Alex. S. Cyri
ronymo, lustino, & Iosepho de sumbris adstruit. Salianus, Sanctius, Corne-
lius Castrius, Cornelius, Samerius, Petavius, &c.

*An. ante
Chr. 559.*

2. Hic autem aduertendum est, a etiam Olympiadem illam 55. ad consigna-
Periodi Iuliana 4154. ante Christi Epocham 560. quo fit, ut annos
mus ad sequentem æstatem usque sele porrigit, & nonnulli en-
Cyrinotent priore parte anni isti primi Olympiadis quinquefina-
seramque Cyri anno illo 560. ante Chr. auspicentur. Eam tamen eme-
re malui in annum sequentem, nimirum Periodi Iul. 4155. ante Christi
epocham 559. prout in *Synopsi acrorum temporum* tradidi, & postea plumbi-
rauit Petavius l.c.

3. Ex Scriptoribus etiam palam est, Cyrum 30. fecit annos, nonplus
num administrasse, Cambyses & Magos 8. inde Darium regem fidem
fecit a primordijs Cyri apud Persas regnantis 33. annorum curie
astronomicis autem observationibus in confessio est, defectionem Lura
Ptolemæus, ad annum septimum Cambysis retulit, incidisse in annum
Christum 523. die 16. Iulij; quia anno Nabonassari 223. die 15. Phane-
fuit. Alia similis eclipsis commissa est anno 20. Darij, Nabonassari et
Ephiphii, ante Chr. 502. Nouemb. 19. Tertia fuit anno 31. Darij, Na-
b. 517. die 3. Tybi, ante Chr. 491. Aprilis 25. Vnde probabilissime si
Darium Hystaspis regnare coepisse anno ante Chr. 521. quo annus Chri-
quartus emerit. Inde remeno ad superiora tempora 28. annorum inter
rem Cyri Epocham, anno ante Chr. 559. deprehendemus. Cyclo Sec-
næ XVIII.

*Regnat u-
biuerfe
anno 30.*

4. Annos porro regni Persici 30. Cyro tribuunt, antiquus Clio
apud Clementem Alexandrinum, Dionysius historia Persarum, sa-
Ciceronem lib. 1. de diuin. Iustinus lib. 1. Eusebius in Chronicis, S. Hieronim
in cap. 7. Danielis & 1. Zachariae, Orosius lib. 2. cap. 7. Beda de gen-
Ado, Nicephorus Const. Marianus Scotus, Freculphus in suis Chroni-
bера Zachariae 1. num. 28. Bellarminus & Gordonus in suis Chroni-
bellicus Enneadis 2. lib. 6. Castrius, Sanctius, Cornelius, Tomi-
cius Petavius. Nec obstat, quod Herodotus sub fine lib. 1. anno

scribat, quia ut ipse me explicat, tricesimum non omnino complevit. Neq; et
conferunt, qui cum Scaligero, principatum Cyri ad annum 31. vel 32. inchoa-
tum extenderent conantur: hi enim & ab auctoritate veterum sine causa rece-
dant, & à Petauio bene redarguantur.

5. Cyrus non ante Indos in libertatem afferuit, quam Babylone potitus,
aliquot iam annos regnum Persarum administrasset, variisque regiones suo
subiectis imperio. Ita plerique recentiores, in quibus Ribera, Gordonus,
Torniellus, Salianus, Sanctius, Castrius, Cornelius, Petavius, idque effica ceteri
probant, ex ijs quæ de **Cyro** Herodotus & Ctesias historiarum monumentis
configurantur, tum ex Beroso apud Iosephum lib. 1. contra Appionem anno 17.
Naboniti Chaldaeorum regis ultimi, Cyrum reliqua Asia in suam potestatem
redacta Babylonem aggressum, eamque victo Nabonito cepisse. Quibus ad-
temporibus luctuosus lib. 1. Domitiss, inquit, demum plerisque cum aduersus Ba-
bylonios bellum gereret &c. Fidem etiam huius rei faciunt Xenophon, & Pto-
lemaeus in Canone Mathematico, ut mox patebit.

6. Quæcum ita sunt, errare censendi sunt illi, qui unum solummodo re-
gnum in initium Cyro assignant; & anno primo regni illius Persici Babyloniam
non perducent, sed postea captiuitatem solutam putant. Nam i. Esdræ 3. & 4. legitimus Iu-
deos anno 2. sui reditus noui templi fundamenta iecisse quidem, sed ab hosti-
bus vienis opus impeditum fuisse, omnibus diebus Cyri regis Persarum. Hic au-
tem hancapta Babylone 30. fermè annos regnasset, Iudeorum sine dubio que-
relas audiisset, admittentibus Daniele, Aggæo, Zacharia Prophetis, & pio
Principe Zorobabele, editumque suum de Templi instaurazione, in execu-
tionem venire curasset. Deinde ille annus quo Cyrus liberatis Iudaicæ decre-
sum edidit dicitur primus regni ipsius, & fatebatur, iam sibi omnia regna ter-
ram à Deo data: quod non conuenit regni Persici initio; opinione vero imperij
Babylonici. Duplex igitur principium regnandi Cyro constituendum: altero
Persici, altero Chaldaicis imperante coepit. Addit Petavius cap. 13. tertium totius
Asiaci imperij principium, quod Scaliger excogitauit, tanquam fictum &
commentarium, respendum esse.

7. Restat quæstio, quorū annos Cyrus Babylonij imperauerit? Xenophon lib. 8. **Quæstio**
de Cyri pædia eum anno imperij sui septimo extinctum tradit, Xenophontem
fuerunt Ribera Zachariæ 1. numer. 33. Torniellus & Salianus in Annalibus,
Christophorus Castrius in cap. 29. Jeremias. Hac ratione, annus 24. regni Per-
sici, fuerit ei primus Monarchæ Babylonicæ. **Opinio** non est improbabili-
us eamque in Synopsi 1. edit. sequebar.

8. Expono tamen postea diligenter Canone Mathematico, & annis re-
gum Iuda, cum regum Israel temporibus accuratiis adstrictis, malui Cyri Mo-
narchia.

*Prius in
Perside
quam Ba-
bylone re-
gnauit.*

*Duplex
initium
regnandi
habuit.*

*Opinio
Dat ei 7.
annos.*

*Opinio
probabi-
lis est.*

lippi

*nologia
stamenti*

IV

narchiæ nouennum attribuere, cum Petavio lib. 10. cap. 17. & Historia nologia. Sic annus 22. regni Cyri, est primus Monarchiæ Xenophonum pædia narratio parum apud plerosque habet fidei historicæ, eam in hunc præter alios facilius iubet Cornelius Zachariæ 1. ver. 11. Plutarchus habet Ptolemæus, qui Cyrus Babylonijs regibus adnumerat, non annos disertè inscribit. Cui numero consentiunt rationes annorum sati, ad tempora Nabonadij, Cyri, Cambysis, Darij applicatae. Nam triplicem Lunæ defectionem nuper explicataam, quæ huic opinione non minus quam alteri; Ptolemæus anno Nabonassari ducentesimū principatum Nabonadij notis impressis concludit; Imperium Cyri bon. 2. Cambysis 226. finitum tradit. Itaque annus primus Darii annum 227. Nabonassari, & primus Cyri in 210. qui aperiuit anno Epocham 538. die 5. Ianuarij: æstacæ vero eiusdem anni a pitem 60. unde incipiunt numerari anni imperij sue monarchie Cyri, inquit. Proinde hic auctor fateri debet, Cyrus plusquam septem annos in siquidem interiit anno ante Christum 529. Nabonassari 219. qui in Cambylis: sicut annus 2. Darij erat primus Olymp. 65. ut idem affirmat. Fauente huic supputationi magis quam alijs, quidam apud bium in Chronico, qui tempus captiuitatis 70. annorum vique ad annos 11. 20. computarunt.

3. anno
vros sed
falsi.
15

9. Ex dictis eorum computus refellitur, qui ad triennij angustias Marchiam reuocant; sic enim duplex ut minimum error Ptolemaeus existimat, dum annos Cyri sine ambiguitate, aut exemplarium varietate in ultimum Nabonadij eundem facit cum 209. Nabonassari.

10. Iosephus explicatur. opus templi instaurandi dilatum per annos nouem, usque in 2. annum Darii, Cambylem regnasse sexcennio. At forte Iosephus, de ijs solum annos, qui ab interitu Cyri effluxerunt. Cum enim Iosephus cap. 1. narrat annorum improbitate, templi restorationem impeditam fuisse, Cyrus superstitie, sed ad alia negotia distracto, cap. sequenti recitat Cambylis, quo Urbis & Templi instauratio prohibebatur, ac tandem subdit, id est opus per nouennum, usque ad annum secundum Darii. Quod annum nouem anni, distincti sunt ab ijs, quibus Cyrus agebat in viis, patet ex narrationis filo, tum ex Græco contextu, quo expresse dicitur opus dilatum annis 8. in alios annos 9. Quod vero ait Cambylem regnasse sex annos, ita accipi potest, ut excluso primo imperij sui anno, quod Tempulum dicte vetuit, sex alios annos integros vixerit, tum alias annus Magius datus sit usque ad Darium.

ii. Alias Herodotus libro ; clarè habet, Cambysèm regnasse annos 7. & De anni
opbonc
eam in hor
Plinio
at, eque
ouum
2. Nam
apponit
accident
in Cyru
as Dari
anno
tum ter
inquirit
nos imp
qui, qui
ve idem
ducamus, opera precium me facturum putavi, si disputationem de annis 70.
dam ap
oponatis Babylonicae instituerem, quam claritatis causa in quæstiunculas a
ad am
distribuam.

Q V A E S T I O IV.

Define annorum 70. Babylonica captiuitatis.

Debis oraculum habemus Ierem. 25. v. 11. & 12. Et erit vniuersa terra hec in solitudinem & in stuporem: & seruant omnes gentes ista regi Babylonis septuaginta annos. Cumque impleti fuerint septuaginta anni, visitab^e super regem Babylonis, & super terram Chaldaeorum &c. Et dicit Dominus, iniquitatem eorum, & super terram Chaldaeorum &c. Et nunc itaque dedi omnes terras istas, in manu Nabuchodonosor regis Babylonie, & super bestias agri dedi ei, ut seruant illi, & seruant ei omnes gentes, & filio filii eius, donec veniat tempus terra eius & ipsius: Rursus cap. 29. v. 10. & 11. Cum experim^e impleri in Babylonie septuaginta anni, visitab^e vos, & suscitab^e super vos verbum meum bonum, & reducam vos ad locum istum. Huc etiam alluditur 2. Paralip. 36. quod in libro Daniel questione praepositis, & reperuntur initio lib. 1. Esdræ, quorum etiam nomine Daniel cap. 9. v. 2. Finis insue anno 1-2.

2. Hos annos in tempora Cyri desituros iam olim prædixerat Isaías cap.
44, extero: qui dico **Cyro**: Pastor meus es, & omnem voluntatem meam complebis. Expla-
go dico Ierusalem: Aedificaberis. Et templo: Fundaberis. Et mox initio cap. sequent. ^{Isaías}
Est dicit Dominus Christo meo **Cyro**, cuius apprehendi dexteram &c. &c. v. 13. Ipse adi-
git

Lijap

*nologia
stamenti*

IV